

כל המנחות פרק ראשון מנחות

מסורת הש"ס

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

אמרי. אינשי ודאי חטאת היא וחק
קדעביד לה למעלה הא קאמר ובי:
הנה דכשריה: **ולא לעופות.** דודאי לעו
פזובה בנזון חטאת העוף שזאו דמ
חטאת **דאמרי דאמרי רחנא אף בדרוס.**
דלא קבע להו לפון דקדבע לחטאת
ואשם ועולה דכמיז בעולה על
חטאת המזבח לפונה (ויקרא ט) וכמיז
במחטא מתקוס אכר שחטא העולה
(ויקרא טז) **דא קמין לה במרחש.**
נמור לשם מרחש: **מחבת**
היא. ומידע דיעי דמחב: הכי
נרסין **ודילמא** זו **אמר.** כלומר
קאמר לשום מרחש נדר ומיעבר
עבר **אמרי** במחבת ודאק אמרת
ביון דאמרי במחבת מחבת היא
למיעבר לא **דילמא** מנחה
ו איזי במרחש אמר דתו לא מצי
שנויה למחבת ה: **לרגנ.** דאמרי ה
ל"ז פה הכי נמי דאיכא שמעון
הלוי למיפסך וזאן קרבי' למיעבר
קמיייר ור"ש אומר התם האומר הכי
עלי במחבת והביז במרחש אף ידי
נדרו יא' אלמא קביעותא דמנא לאו
כלום היא: **לא שנה** אמר עלי **ולא**
אמר ה"ל. הילכך פאמרי

במחבת מחבת היא וכי קמן לה
לשום מרחש מחשבה דמיעבר היא
אבל גבי זבחים איכא למימיר מיעבר
עבר חטאת דדרוס. ואי קשיא גבי
חטאת העוף לישני ויה הכי דכמיז
עולת העוף הוא ומיעבר עבר הא
ליכא למיפסך דמרי איסורי לא
מיעבר ויה חדא דעביד היה הזאה
מזווד דאק עביד ליה למטה: עולה
וכר וחטאת נקבה: **אמר** ריני
סוחטא לשם יחיד מאי איכא למימר.
ודאי ידעין דחטאת יחיד נקבה
היא כשבה או שעירה: **אמר דחטאת**
יחיד. נקבה היא והביז נקבה לעורה
שחטה לשם עולה מאי איכא
למימיר: **מיכסא.** נקבות דחל
אכליה בזוגה ולא ידיעה: **שעירה.**
דאין לה זכר מאי איכא למימר: **אשם**
גולות. דכמיז בורקא וסיסא אשם
הגזילה אשר גזל וגו' ואת אשמו יציא
וגו' (ויקרא ה) ואשם א' מעילות בני
שנים יניור דכמיז בזה חיל
השם: **אשם גזיר** מולוע. חיל
השם ככסא וכל ככס בן שנה הוא
במסכת פרה (פ"א מ"א): **וסו**
אשם גולות ומעילות. דליאתהו
דכיייהו בני' שנים ושחטן לשם
דפסיעהו יניור: **אשם** אינו בא אלס
מן הכזבים יב': **דהאי אמר.** אשם.
כזבים יש א' לו אמר ושעיר אין לו
אמר אלס שיער בעמלא ודבר גלוי
לכל האל: **אמר דירכא** **אוכמא**
אמר איזי שחור הוא. ולחמי
נקט אוכמא דסמא שעירים שחורים
אין: **עגל ופר.** חטאת בנזון פר
האן משיח שחטו לשם פסח ואשם
פזין באין אלסא מן האלן לניור:

מנחה

יהדר אימרי כזרייתו של עולם צריש

לְנֵי דְבַתֵּר הַזֶּה הוּא וְהֵאָּת
הַדְּבִי נְמִי. דּוּדְאִי מוֹדֵה ר"ש
זֶה דּוּמִין דְּעוֹפּוֹת עֵלּוּ לֶשֶׁם
לְמַטָּה לֶשֶׁם עוֹלַת הָעוֹף:

אמרי דילמא מיצוי דבחר הואה הוא דאמר
מר מיצה דמה בכל מקום במזבח כשירה
חמאת העוף שהוזה דמה למזה לשם עולת
העוף תרצה דמעשה מוכיחן עליה דחמאת
עוף היא דאי עולת העוף היא למעלה והא
עבד לה מיצוי וזה עבד ליה ה"ג אלא לפי
שאין מנחות דמות לזבחים קאמר לזבחים
ולא לעופות: קדשי קדשים ששחטן בצפון
לשם קדשים קלים לירצו מעשיהן מוכיחן
עליהן דקדשי קדשים נינהו דאי קדשים קלים
בדרום הוה עבד להו אימור דאמר רחמנא
אף בדרום בדרום ולא בצפון מי אמר דתנן
שחיטתן בכל מקום בעורה קדשים קלים
ששחטן בדרום לשם קדשי קדשים לירצו
מעשיהן מוכיחן עליהן דקדשים קלים נינהו
דאי קדשי קדשים בצפון הוה עבד להו אמרי
קדשי קדשים נינהו ומיעבר הוא דעבר ושחט
להו בדרום ¹⁶ אי הכי מחבת לשם מרחשת
נמי ¹⁷ דהא דקא קמין לה למרחשת אמר האי
במרחשת נדר והא דמיייתי לה במחבת
דמרחשת היא ומעבר הוא דנדר ואתייה
במחבת תתם כי נמי במרחשת עבר כי מיייתי
לה במחבת מחבת הוא כדתנן ¹⁸ האומר יהי
עלי במחבת והביא במרחשת במרחשת
הביא במחבת מה שהביא הביא וידי נדרו
לא יצא ודילמא ¹⁹ אמר זו להביא במחבת
והביא במרחשת כדתנן ²⁰ וזו להביא במחבת
והביא במרחשת במרחשת והביא במחבת
הרי זו פסולה לרצן ה"ג לר"ש כיון דאמר
ר"ש אף ידי נדרו יצא אלמא קביעותא דמנא
ולא כלום הוא ולא שגא אמר זו ולא שגא
אמר עלי ²¹ אלא מעתה עולה ששחט לשם
חמאת תרצה ²² דהאי זכר והאי נקבה ²³ כיון
דאיכא שעיר נשיא דזכר הוא לא ידע אמר
לשם חמאת יחיד מאי איכא למימר ותו
חמאת יחיד ששחטה לשם עולה תרצה
דחמאת נקבה ועולה וזכר מיכסיא בלילה
תתינה היכא דאיתיין כבשה איתי שיעיר
מאי איכא למימר אלא ²⁴ בין זכרים לנקבות
לאו אדעתיהו דאינשי ²⁵ פסח ששחטו לשם
אשם לירצי דהאי בן שנה והאי בן שתיים כיון
דאיכא אשם נזיר ואשם מצורע לא פסיקא
ליה אמר לשום אשם גזילות ולשום אשם
מעילות מאי איכא למימר ותו אשם גזילות
ואשם מעילות ששחטן לשום פסח לירצו
דפסח בן שנה והני בן שתי שתיים אלא
בין בן שנה לבין בן שתי שנים לאו אדעתיהו
דאינשי דאיכא ²⁶ בן שנה דמיחיו כבן
שתיים ואיכא בן שתיים דמיחיו כבן שנה
שעיר ששחטו לשום אשם לירצי דהאי
²⁷ צמר והאי שיער אמרי דיכרא אוכמא הוא
עגל ופר ששחטן לשום פסח ואשם לירצו
דעגל ופר בפסח ואשם ליכא אין הכי נמי
וכא

חשובא והדר נהורא והיינו דקאמר הכא אמרי דיכרא

۴

דבא בשירה. אע"ג דכתיב דה יסוד
גה אל יסוד המוצח האמרינן צפרק
דמינאי לא מעכב אפי' לא מינה כלל
דמא: חטאת העוף שחזה דמה.

עין משפט
נר מצוה

ד א מ" פ"ה מהל' מעה"ק
הל"ב:
ה ב ג מ" פ"ו מהל'
מעה"ק הל"ב:

מוֹתָם רַעֲיוֹנִי

[illegible]

דבינו גרשום

[illegible][illegible]

דהאי צמר. דאשם כבש
מס' שבת [דף עז] מאי טעמא
אשם: אין הכי נמי. לטעמא

(א) אולי דבונתו צוה כדי שלא תהא לפי זה מה שהשאו הפוס' בד"ה אמר.

(א) אולי צ"ל תרתי שיניי בקדשים קלים גופייהו ששחטן לשם חטאת ודא ששחטן בדברים ודא דעבד למטה דהא הוי ליה למשחטה בצמון ולזרוק הדם למעלה וכו'.